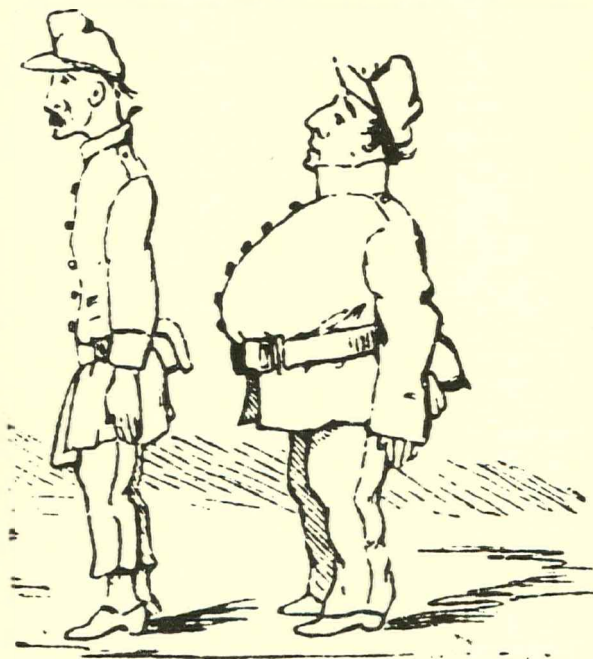

My Streikvise

om de frygtelige Arbeideroptøier
paa Malerhøngen.

Streikevise

Mel.: For Norge Kjæmpers Fødeland.

Den jævne, simple Arbeidsmand
Maa haardt for Brødet slide.
Ja Norges bedste hæderstand
Som oftest Nød ma lide;
Thi ei de rige Folk forstaar
Og sjelden kun erkjender,
Den store Hjælp de daglig faar
Af Arbeidsmandens hænder.

Hver Sten der er paa Garden lagt
Har kosted Flid og Møie
Og hver en Bygnings stolte Pragt
Vi daglig ser for Øie,
Er Frugten af den Arbeidsaand
Der er vort bedste Smykke,
Og derfor bør den grove Haand
Vi ret med Varme trykke.

Naar Dampmaskinens flinke Hjul
Os meget Arbeid letter,
Naar raskt vi flagre, som en Fugl
Hen over Mark og Sletter.
Er Skibets Kjøl solid og stærk
Saa trygt vi Reisen ender,
Da er det Hele kun et Værk
Af Arbeidsmandens Hænder.

Hver Modejunkers fine Dragt,
Hver Frøkens Silkekjole,
Er Traad for Traad tilveiebragt
Af Arbeidsmandens Spole;
Hver Diamant der klar og ren
I Kongekronen blænder
Er kunstig fattet Sten for Sten
Af Arbeidsmandens Hænder.

Nu høres atter Styr og Strig
Arbeideren vil bringe
Sin Principal i et Forlig,
Men ingen lar sig tvinge.
Da drog de norske Helte ud,
De drog derud at krige;
Der spares ei paa Hug og Skud
De sultne at fordrive.

Ja nu Soldaten lærer fler
End Fiender at dræbe,
Han staar parat paa Krigsmaner
Mod eget Folk at træde.
Ved «Kampen» gaar det blodig til
Der ser man det kan frugte
At vore Stridsmænd naar de vil
Kan Værgeløse tugte.

Tænk hvilken Skræk om Russer'n kom
(Mens de paa Kampen fækte)
Fandt hele Fæstningspladsen tom
For Landets tapre Helte.
Og fandt en villig hjælpsom Haand
I de, som nu maa multe,
Og gav saa hver ret dygtig «Knut»
Der Arbeidsmand vil sulte.

Dog mindre Blod, der Slaget stod
Blev sk-t og Støv at hente;
Men Huset Schibby har gjort Bod
For hundre Øres Rente.
Paa Hammersborg skal drikkes Skaal
Og flere Potter tømmes;
Der Pøsen staar med bredfyldt Maal
Og Adgang kan indrømmes.

Wilhelm Rantzau